

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ---/---/---

Operator 2928

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 04 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de către apelantul-pârât ---- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, în contradictoriu cu intimații-reclamanți -----, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru intimații-reclamanți, avocat ----, cu delegații la filele ---- din dosarul de fond, lipsind apelantul-pârât -----.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul declarat este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că apelantul-pârât ---- a depus la dosar, prin poștă electronică, la data de -----, adresa nr. ----, prin care și-a exprimat opinia referitor la suspendarea cauzei până la pronunțarea de către ICCJ cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării în dosarul nr. 1617/1/2024, în sensul că este de acord cu suspendarea judecății.

În prealabil, reprezentantul convențional al reclamanților arată că în cuprinsul încheierii de ședință din ----- se face referire la dosarul nr. ---- al ----, care se referă la funcționarii publici, iar în cadrul acelei ședințe de judecată s-a vorbit despre un alt dosar, respectiv dosarul nr. -----.

Reprezentantul reclamanților arată că nu se impune suspendarea judecății până la pronunțarea de către instanța supremă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării în dosarul nr. -----, având în vedere că acest dosar privește acordarea tichetelor de vacanță pe anul 2021, iar reclamanții din prezenta cauză au solicitat acordarea tichetelor pe anii 2019 și 2020. Totuși, raportat la OUG nr. 62/2024, arată că lasă la aprecierea instanței suspendarea judecății prezentei cauze.

Instanța pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2024, cu privire la chestiunea de drept privind acordarea tichetelor de vacanță pe anii 2019 și 2020.

Reprezentantul convențional al reclamanților arată că este de acord ca instanța să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție cu chestiunea de drept privind acordarea tichetelor de vacanță pe anii 2019 și 2020, raportat la O.U.G. nr. 62/20024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

CURTEA,

Având nevoie de mai mult timp pentru a delibera în cauză, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin.1 Cod procedură civilă.

DISPUNE:

Amână la data de 18 septembrie 2024 pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație Justiție, raportat la O.U.G. nr. 62/20024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi 04 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ---/---/---

Operator 2928

ÎNCHIEIERE

Sedința publică din data de 18 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de către apelantul-pârât ---- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, în contradictoriu cu intimații-reclamanți -----, având ca obiect pretenții.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din 4 septembrie 2024; mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate potrivit încheierii aceleiași zile, când pronunțarea s-a amânat la data de 18 septembrie 2024.

CURTEA,

Având nevoie de mai mult timp pentru a delibera în cauză, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin.1 Cod procedură civilă.

DISPUNE:

Amână la data de 25.09.2024 pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație Justiție, raportat la O.U.G. nr. 62/20024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi 18 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ---/---/---

Operator 2928

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din data de 25 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de către apelantul-pârât ---- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul --- în dosar nr. ----, în contradictoriu cu intimații-reclamanți ---, având ca obiect pretenții.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de 4 septembrie 2024; mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate potrivit încheierii aceleiași zile, când pronunțarea s-a amânat pentru data de 18 septembrie 2024 și, ulterior, pentru data de 25 septembrie 2024.

CURTEA,

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul ---- în data de ----, sub nr. ----, reclamanții ---- au chemat în judecată pârâtul ----, pentru ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să se dispună, în principal, obligarea pârâtului la acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anilor 2019-2020 (01.01.2019-31.12.2020) și, în subsidiar, obligarea pârâtului la plata indemnizației de vacanță acordată sub forma voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anilor 2019-2020 (01.01.2019 - 31.12.2020). Totodată, au solicitat obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. ---, pronunțată de ---- în dosar nr. ----, s-a admis în parte acțiunea formulată de către reclamanții ----, care a fost obligat să acorde reclamanților voucherele de vacanță cuvenite pentru perioada 2019-2020, raportat la perioada în care aceștia au avut calitatea de salariat.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că reclamanții au calitatea de angajați cu contract individual de muncă în cadrul ----.

Textele de lege care reglementează dreptul de acordare tichete/vouchere de vacanță stabilesc clar condițiile în care se acordă acestea. Astfel, prima instanță a redat dispozițiile art. 1 din OUG nr. 8/2009, forma în vigoare până la data de 06.07.2014, când a intrat în vigoare Legea nr. 94/2014 și a arătat că dispozițiile OUG nr. 46/2017, care a modificat OUG nr. 8/2009, dispozițiile OUG nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, dispozițiile HG nr. 940/2017 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, de aplicare a OUG nr. 8/2009 sunt aplicabile instituțiilor publice din sistemul bugetar care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă și prevăd în mod concret limitele și condițiile în care se acordă tichete de vacanță, în sensul că voucherelor de vacanță se acordă în limita sumelor prevăzute distinct cu această destinație în bugetele proprii.

Din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. 2⁴ și alin. 3 din OUG 8/2009, rezultă obligația angajatorului de a prevedea în bugetul de venituri și cheltuieli a unor sume necesare acoperirii cheltuielilor cu acordarea voucherelor de vacanță..

Pârâtul este o instituție publică de subordonare locală, finanțată integral din venituri proprii și, după cum se observă din probatoriul administrat în cauza, pârâtul nu face dovada că și-a îndeplinit obligația de a prevedea în bugetul de venituri și cheltuieli sume de bani în acest sens.

Obligația de a acorda vouchere de vacanță, potrivit art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, cu modificările ulterioare, a devenit imperativă ca urmare a modificării acestui text, prin OUG nr. 107/2018, pentru perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, fiind înlăturată condiționarea bugetară.

Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. 1 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei pentru un salariat.

Astfel, instanța de fond a constatat că obligația impusă angajatorului, instituție publică, de a acorda voucherelor de vacanță, a devenit imperativă, fiind înlăturată condiționarea bugetară, în sensul că instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță pentru fiecare salariat.

Obligativitatea de a plăti voucherelor de vacanță nu reprezintă o condiție facultativă a angajatorului, lipsa disponibilităților financiare neputând fi suportată de către salariații membri de sindicat, în condițiile în care dispozițiile legale mai sus menționate au prevăzut acordarea acestor vouchere de vacanță pentru angajați. Mai mult decât atât, din actele depuse la dosar(fila ----) reiese faptul că angajatorul nu a acordat vouchere de vacanță pentru anii 2019-2020, reclamanților. De asemenea, reclamanții au dreptul la vouchere de vacanță aferente anului 2019, 2020, raportat la perioada în care au avut calitatea de salariat, conform art. 12 alin. 2 și 3 din H.G. nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță și art. 26 alin. 5 din Legea 153/2017.

Din înscrisurile de la dosar, instanța a constatat că nu toți reclamanții au avut raporturi de muncă continue cu pârâtul în perioada 01 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, respectiv unora le-a încetat raportul de muncă ca urmare a pensionării, altora le-a debutat raportul de muncă în interiorul perioadei pentru care se solicită voucherele de vacanță. Așadar, pentru aceștia drepturile urmează a se acorda ținându-se cont de aceste aspecte.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel pârâtul ----, solicitând admiterea apelului și anularea sentinței apelate.

În motivarea cererii de apel s-a arătat că, potrivit interpretării art. 1 din OUG nr.8/2009, legiuitorul a instituit un drept în beneficiul angajatului - personal încadrat în unități bugetare, însă acest drept nu este unul pur și simplu, ci condiționat, deoarece acordarea primelor de vacanță, sub forma voucherelor de vacanță, nu se poate realiza decât în condițiile legii, în limitele sumelor prevăzute cu aceasta destinație în bugetul de stat, sau după caz, în bugetele locale art. 1 alin.3 și 4 din OUG nr.8/2009 .

Dreptul la vouchere de vacanță nu reprezintă un drept fundamental, ci un beneficiu acordat anumitor categorii socio-profesionale, în funcție de resursele financiare alocate.

Apelantul a învederat că, în raport de situația financiară a unității, trebuie a se ține cont și de prevederile art.14 alin.8 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale potrivit căreia, ordonatorii de credite au obligația ca în execuția bugetelor prevăzute la art. 1 alin.2 să asigure achitarea plăților restante prevăzute la alin.6, precum și a plăților restante rezultate în cursul anului curent. Ordonatorii de credite pot face noi angajamente legale, în limita prevederilor bugetare aprobate , numai după stingerea plăților restante înregistrate la finele anului anterior, respectiv a arieratelor din execuția anului curent, cu excepția celor provenite din neacordarea sumelor cuvenite conform contractelor de finanțare a proiectelor derulate prin programe naționale.

În conformitate cu aceste prevederi legale, odată cu înregistrarea de plăți restante și arierate în anul curent, se pot face noi angajamente legale după achitarea acestora.

În condițiile în care unitatea pârâtă ar fi acordat aceste vouchere de vacanță personalului, ar fi ajuns, așadar, în imposibilitate de a mai susține plata salariilor pe de-o parte, iar pe de alta parte, unitatea pârâtă ar fi ajuns în imposibilitatea achiziționării de echipamente medicale, materiale sanitare, medicamente necesare realizării actului medical, precum și în imposibilitatea asigurării plății utilităților, cheltuieli fără de care --- nu poate funcționa, iar personalul medical nu își poate desfășura activitatea în condiții normale.

În drept, prevederile art. 466 și urm. Cod procedură civilă.

Prin întâmpinare, intimații-reclamanți au solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a sentinței apelate.

În motivare, s-a arătat că reclamanții sunt, sau au fost (cei pensionați), angajații pârâtului cu contract individual de muncă și în perioada 01.01.2019 - 31.12.2020 și-au desfășurat activitatea în cadrul acestei unități sanitare.

Intimații au arătat că nu au beneficiat de indemnizația de vacanță acordată sub forma voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anilor 2019-2020, deși toți colegii lor, angajați ai aceluiași pârât, dar membrii ai Sindicatului ----, în urma promovării acțiunii ----, au primit indemnizația menționată anterior. Aceste aspecte rezultă din decizia civilă nr. -----, pronunțată de Curtea de Apel ---- în dosarul nr. --

-.

Prin prisma succesiunii actelor normative apărute în completarea și modificarea OUG 8/2009, instanța a apreciat că obligația de a acorda vouchere de vacanță pentru anii

2019-2020 a devenit imperativă, fiind înlăturată condiționarea bugetară (OUG 8/2009 modificată de OUG 107/2018).

Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. 1 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă anual în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei pentru un salariat.

Astfel, având în vedere aceste aspecte, intimații-reclamanți au solicitat instanței de control judiciar să aibă în vedere că obligația impusă angajatorului, instituție publică, de a acorda voucherele de vacanță, a devenit imperativă, întrucât a fost înlăturată condiționarea bugetară, deoarece aceste instituții publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, acordă anual în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță pentru fiecare salariat.

Tot în sentința atacată se arată faptul că obligativitatea de a plăti voucherele de vacanță nu reprezintă o condiție facultativă a angajatorului, iar lipsa disponibilităților financiare nu poate fi suportată de salariați. Mai mult, nu trebuie neglijat faptul că pârâtul și-a îndeplinit deja această obligație față de colegii reclamanților - membri de sindicat, chiar dacă și aceștia au fost nevoiți să-și ceară drepturile în fața instanței de judecată.

În fine, intimații au solicitat instanței de control judiciar să aibă în vedere și practica judiciară a Curții de Apel ----- privind dosare cu același obiect, respectiv: dosar nr. -----, dosar nr. -----, dosar nr. ----- și dosar nr. -----.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Așa cum reiese din înscrisurile depuse la dosar, precum și din concluziile orale formulate în cadrul ședinței de judecată din data de 04.09.2024, astfel cum au fost redate în cuprinsul încheierii de amânare a pronunțării de la acea dată, reprezentanții părților au susținut că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2024.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Prin raportare la dispozițiile OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea apreciază că acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art. 1 din OUG nr. 22/2024.

IV. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

1. Art. 1 din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, potrivit căruia:

„(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare vouchere de vacanță.

(2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art.

2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă anual vouchere de vacanță în cuantum de 1.600 lei, în perioada 1 ianuarie 2024 - 31 decembrie 2026, personalului ale cărui salarii de bază nete din luna anterioară acordării acestora sunt de până la 8.000 lei.

(2¹) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenul "voucher de vacanță" va fi interpretat ca făcând referire atât la voucherul de vacanță pe suport hârtie, cât și la voucherul de vacanță pe suport electronic. Prin suport electronic se înțelege orice dispozitiv fizic sau instrument virtual care poate fi utilizat de către beneficiarul său pentru a efectua operațiuni de plată. Voucherul de vacanță pe suport electronic poate fi utilizat inclusiv pentru plata online. Angajatorul stabilește, cu respectarea dispozițiilor alin. (2⁴), modalitatea de acordare a voucherelor de vacanță, respectiv pe suport hârtie sau pe suport electronic. La cererea salariatului, angajatorul care optează pentru emiterea voucherelor de vacanță exclusiv printr-un instrument virtual poate solicita oricând unității emitente emiterea dispozitivului fizic al voucherului de vacanță, conform contractului încheiat cu unitatea emitentă.

(2²) Voucherele de vacanță pe suport electronic sunt bonuri de valoare emise în format electronic, reglementate exclusiv de prevederile prezentei ordonanțe de urgență, fiind destinate exclusiv achiziționării pachetelor de servicii turistice în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2³) Voucherele de vacanță pe suport hârtie și pe suport electronic sunt emise în mod exclusiv pentru a fi folosite în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2⁴) În limita resurselor bugetare, angajatorul stabilește, în condițiile alin. (2), când acordă voucherele de vacanță, de comun acord cu organizațiile sindicale legal constituite sau cu reprezentanții salariaților, după caz.

(2⁵) În cazul instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, modalitatea de acordare a indemnizațiilor de vacanță se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fără a se diminua cuantumul anual acordat salariaților din administrația publică centrală și locală pentru vouchere de vacanță sau echivalent.

(2⁶) Pentru personalul din sistemul de învățământ acordarea voucherelor de vacanță prevăzute la alin. (2) se stabilește prin raportare la salariul net cuvenit funcției de bază din luna acordării acestora.

(3) Voucherele de vacanță se acordă în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din domeniul bugetar, și în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.

(4) Nivelul maxim al sumelor care pot fi acordate salariaților sub formă de vouchere de vacanță de către alți angajatori decât cei prevăzuți la alin. (2) reprezintă contravaloarea a maximum șase salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată, pentru un salariat, în decursul unui an fiscal. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este cel stabilit în condițiile legii.

(5) Voucherele de vacanță sunt integral suportate de către angajator, în condițiile art. 3.

(6) *** Abrogat

(7) Conținutul minim al pachetului de servicii care se poate achiziționa prin intermediul voucherelor de vacanță va fi stabilit prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(8) Prestarea serviciilor achiziționate de către unitățile afiliate prin intermediul voucherelor de vacanță se face în structuri de primire turistice, autorizate de Autoritatea Națională pentru Turism.

(9) Angajatul care beneficiază de vouchere de vacanță nu mai beneficiază de prima de vacanță în cursul anului fiscal sau de bilete de odihnă, acordate potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare;

2. Art. 1 din OUG nr. 107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, potrivit căruia: „Alineatul (2) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins: "(2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat."

3. Art. 12 alin. 2 și 3 din H.G. nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, potrivit căruia:

„(1) Beneficiarii care au primit vouchere de vacanță nominale sunt singurele persoane îndreptățite să utilizeze voucherele de vacanță în perioada menționată pe acestea și în exclusivitate pentru achitarea pachetului de servicii turistice contractat.

(2) Cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.

(3) În cazul cumulului de funcții, voucherele de vacanță vor fi acordate de către angajatorii unde beneficiarii în cauză își au funcția de bază, potrivit legii, sau, după caz, de fiecare angajator proporțional cu timpul lucrat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, care au mai mulți angajatori, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, de către angajatorul unde beneficiarii în cauză își au funcția de bază, potrivit legii. În cazul în care nu se poate stabili funcția de bază, beneficiarul indemnizației de vacanță alege, în scris, unitatea care îi va acorda voucherele de vacanță, având obligația de a transmite, în termen de maximum 10 zile lucrătoare, și către ceilalți angajatori opțiunea realizată.

(5) Beneficiarii au dreptul să își aleagă unitatea afiliată pentru achiziționarea serviciilor turistice.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

În ceea ce privește anii 2019 și 2020, având în vedere modificările aduse textelor legale incidente prin OUG nr. 107/2018, Curtea constată că obligația impusă angajatorului, instituție publică, de a acorda voucherele de vacanță a devenit imperativă, fiind înlăturată condiționarea bugetară: instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. 1 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei pentru un salariat.

În raport de considerentele expuse anterior, în temeiul art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 Cod procedură civilă, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, instanța va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anilor 2019-2020 (01.01.2019-31.12.2020) și, în subsidiar, plata indemnizației de vacanță acordată sub forma voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferentă anilor 2019-2020 (01.01.2019 - 31.12.2020) astfel cum au fost modificate prin art. 1 din OUG nr. 107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, coroborate cu dispozițiile art. 12 alin. 2 și 3 din H.G. nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță sunt aplicabile/vizează personalul contractual din cadrul Spitalului ----- pentru perioada 2019-2020, în condițiile în care angajatorul nu a prevăzut sume în buget cu această destinație?”

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, va dispune suspendarea judecării apelului formulat de apelantul ---- împotriva sentinței civile nr. ----- pronunțată de Tribunalul ---- în dosarul nr. ----- în contradictoriu cu reclamanții -----, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Prezenta încheiere se va comunica către -----, se va aduce și la cunoștința conducerii Secției ----- din cadrul Curții de Apel ----- și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv:

Dacă dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anilor 2019-2020 (01.01.2019-31.12.2020) și, în subsidiar, plata indemnizației de vacanță acordată sub forma voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferentă anilor 2019-2020 (01.01.2019 - 31.12.2020) astfel cum

au fost modificate prin art. I din OUG nr. 107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, coroborate cu dispozițiile art. 12 alin. 2 și 3 din H.G. nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță sunt aplicabile/vizează personalul contractual din cadrul ----- pentru perioada 2019-2020, în condițiile în care angajatorul nu a prevăzut sume în buget cu această destinație.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, suspendă judecarea apelului formulat de apelantul ----- împotriva sentinței civile nr. ----- pronunțată de Tribunalul --- în dosarul nr. ----- în contradictoriu cu reclamanții -----, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, data de 25.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. ---/30.09.2024

Tehnored. ----/25.09.2024